

ท่ามกลางหรือยังที่จะเผชิญกับวันพรุ่งนี้

ประสบการณ์ชีวิต

ของ

คุณจิ้งยู่ แซ่เตี๋ย

張振如 見證

ฉันไม่ทูล วันพรุ่งนี้

我不知明天的道路
但我知誰牽我手

ผมไม่รู้ว่าพรุ่งนี้จะเป็นอย่างไร แต่ผมรู้ว่าใครเป็นผู้จูงมือของผมเดินไป

ฉันไม่กลัววันพรุ่งนี้

มีการสำรวจความคิดเห็นเกี่ยวกับความกังวลในเรื่องต่าง ๆ ของคนในสังคมในยุคปัจจุบันนี้ พบว่าคนส่วนใหญ่มีความกังวลในหลาย ๆ เรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องงาน เรื่องครอบครัว เรื่องการเป็นอยู่ รวมทั้งเรื่องสุขภาพของตนเอง ดังนั้นเราจึงพอสรุปได้ว่าคนกำลังกลัวกับอนาคตหรือวันพรุ่งนี้ที่จะมาถึง เพราะเขาไม่รู้ว่าจะมีอะไรเกิดขึ้นบ้าง ซึ่งถ้าหากสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตนั้นเป็นสิ่งที่ดี ก็คงจะไม่มีปัญหาอะไร?... แต่ถ้าหากสิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตนั้นเป็นสิ่งที่เลว ๆ ในใจของเขาไม่อยากจะเกิดขึ้น และเป็นเหมือนคลื่นลมพายุรุนแรงที่เข้ามาถึงเขาแบบไม่ทันตั้งตัวล่ะ เขายังทนได้ไหม?... เขาจะฝ่าฟันได้ไหม?... ผมเคยเจอบางคนในตอนยังไม่เจอกับเหตุการณ์ที่เลวร้ายในชีวิตเขา เขามักจะพูดว่า “ผมไม่กลัวหรอก อะไรจะเกิดก็ให้มันเกิด!”... แต่จริง ๆ แล้วเมื่อเหตุการณ์ที่เขาไม่คาดฝันได้เกิดขึ้นในชีวิต เขาก็เริ่มสับสนเริ่มรู้ว่าเขานั้นอ่อนแอ เริ่มหมดหวัง เหมือนเรือที่ลอยคว้างอยู่กลางมหาสมุทรที่ไม่รู้ว่าจะไปทางทิศไหน เมื่อถึงเวลานั้นเขาจะรู้สึกว่สิ่งที่เขามีในชีวิตหรือยึดมาตลอดชีวิตของเขานั้น มันไม่สามารถที่จะช่วยเขาได้เลย ซึ่งสถานการณ์เวลานั้นจะบีบให้ส่วนลึกในจิตใจของเขาต้องพูดออกมาว่า “ช่วยด้วย!”... ช่วยฉันด้วย”... แล้วผู้ใดล่ะที่จะสามารถช่วยเขาได้?...

ผู้อ่านที่รัก... ถ้าชีวิตของเราในแต่ละวันมีแต่สิ่งที่เลว ๆ เกิดขึ้นเราก็คงไม่ต้องการใครที่จะมาช่วย แต่วันพรุ่งนี้ของเราอาจจะเจอกับสิ่งเลวร้าย ซึ่งบางครั้งเราก็อาจจะจัดการกับมันได้ด้วยตัวเอง แต่ถ้าหากสิ่งที่เกิดขึ้นกับเรานั้นมันเกินกำลังของเราหรือมันกำลังจะคร่าชีวิตของเราไปล่ะ!... เรายังมั่นใจหรือว่าเราจะจัดการกับมันได้?... เรามั่นใจหรือว่าเรามีความพร้อมที่จะเผชิญกับมัน?... ต่อไปนี้คือประสบการณ์ชีวิตของชายอาวุโสท่านหนึ่ง ซึ่งท่านได้ผ่านร้อนผ่านหนาวมาอย่างมากมาย และตลอดชีวิตของท่านก็เจอกับปัญหาและอุปสรรคเหมือนกับคนทั่ว ๆ ไป ซึ่งท่านก็สามารถเผชิญและผ่านมันมาได้โดยตลอด แต่แล้ววันหนึ่งท่านก็ได้พบกับสิ่งเลวร้ายที่ได้เกิดขึ้นในชีวิตของท่าน ซึ่งเกินกำลังของท่านในการเผชิญกับมันนั่นก็คือ ท่านกำลังเผชิญหน้ากับมะเร็งร้ายแห่งความตาย เวลานั้นท่านกำลังหมดหวัง สับสน และกังวลในชีวิต ในจิตใจลึก ๆ ของท่านมีเสียงดังถามตัวเองว่า... “ตายแล้วไปไหน?... ฉันกำลังจะไปไหน ฉันไม่มีความหวังเลย”... ในเวลานั้นเองท่านก็ได้พบกับผู้หนึ่งซึ่งเป็นผู้ที่ท่านสามารถจะฝากชีวิตและฝากอนาคตได้ และผู้หนึ่งที่ท่านได้พบก็เป็นผู้ที่ลึก ๆ ในจิตใจมนุษย์ทุกคนกำลังแสวงหาอยู่

ประสบการณ์ชีวิตของคุณจึงอยู่แค่เพียง

ผมชื่อจิ้งจู้ แซ่เตี๋ย ปัจจุบันอายุ 77 ปี ผมเป็นคนจีนที่นับถือศาสนาแบบคนจีนทั่ว ๆ ไป ผมเคยร่วมกับองค์กรกุศลต่าง ๆ และช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ด้วยกันตามกำลังที่ช่วยได้ และผมก็มีความสุขกับ

การประกอบธุรกิจ ถึงแม้จะมีปัญหาอยู่บ้างแต่ผมก็ผ่านมันมาได้ ผมมีลูก 10 คนที่ประสบความสำเร็จ และมีความเจริญในหน้าที่การงาน เป็นคนดีของสังคม มีหลานที่น่ารักหลายคน ในเวลานั้นชีวิตของผม นับว่าเป็นผู้เอาวิโสที่มีความสุขและประสบความสำเร็จในฐานะของ “อาป้า” และ “อากง” ผมรู้สึกว่า ชีวิตของผมนั้นมีความสุขดี แต่เมื่อชีวิตกำลังดำเนินไปเรื่อย ๆ อยู่ นั้น ความไม่แน่นอนของชีวิตและสิ่ง เลวร้ายบางอย่างที่รออยู่เบื้องหน้าก็ได้เกิดขึ้นในชีวิตของผม....

ข่าวร้ายที่เกิดขึ้นในชีวิต

วันที่ 12 สิงหาคม 2004 เป็นวันที่เฉลิมพระชนมพรรษาของพระราชินี ผมมีความตั้งใจว่าจะไป เที่ยวที่สนามหลวง แต่เมื่อขณะเดินทางไปนั้นผมมีอาการคล้ายจะเป็นลม จึงได้ตัดสินใจกลับบ้านทันที เพราะนี่เป็นสิ่งที่ไม่ค่อยจะเกิดกับผม ในวันรุ่งขึ้นผมได้เข้าไปตรวจเช็คร่างกายที่โรงพยาบาล เมื่อคุณ หมอได้ทำการตรวจเช็คร่างกายและรักษาอาการเบื้องต้นแล้ว อาการวิงเวียนศีรษะก็ยังไม่ดีขึ้น จึงได้ทำ การย้ายมาที่สถาบันทรวงอกที่มีแพทย์ผู้เชี่ยวชาญทางด้านทรวงอก และได้ทำการตรวจที่หัวใจและช่อง อกของผม จึงได้พบสิ่งที่ผิดปกติเกิดขึ้น คือโรคหลอดเลือดโป่งพอง ซึ่งเกิดจากเส้นเลือดใหญ่ที่สูบฉีด เลือดที่ออกจากหัวใจขยายมากและมีการเสื่อมสภาพ เหมือนลูกบอลลูกที่โป่งพองออกมาหลายลูกที่รอ คอยการแตก อาการของผมเป็นทั้ง 3 จุด ตลอดเส้นหลอดเลือด จุดแรกชิดซ้ายหัวใจ ปอด และช่องท้อง ตามลำดับ... ซึ่งแพทย์มีความเห็นว่าอาการของผมค่อนข้างหนักทำให้ผมและคนในครอบครัวของผม วิตกและว้าวุ่นในจิตใจมาก ลูก ๆ ของผมซึ่งเป็นแพทย์ก็ได้ทำการส่งฟิล์มเอ็กซเรย์ไปให้น้องชายของผม ซึ่งเป็นแพทย์ทางด้านศัลยกรรมที่อเมริกาเพราะการรักษาอาการของผมค่อนข้างเสี่ยงต่อชีวิต เนื่องจาก ผนังหลอดเลือดเริ่มมีการฉีกขาดตลอดแนวความยาวของหลอดเลือดที่ชิดกับหัวใจ ซึ่งอยู่ใกล้กับ อวัยวะที่สำคัญอีก 2 จุด คือปอด และช่องท้อง น้องชายของผมจึงได้ให้ผมเป็นผู้ตัดสินใจด้วยตัวเองว่า จะผ่าตัดหรือไม่ เวลานั้นผมมีความวุ่นวายใจและความกดดันอีกครั้งหนึ่ง ขณะที่แพทย์ได้ให้ผมนอนพักรักษาตัวที่โรงพยาบาล ท่านได้กำชับผมไม่ให้ทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่จะเพิ่มความดันของหลอดเลือด เช่น ห้ามหัวเราะเสียงดัง ห้ามไอ ห้ามเบ่ง และห้ามเดิน หลังจากนั้นลูก ๆ และญาติ ๆ ได้มาเยี่ยมผมที่ โรงพยาบาล ผมก็ได้แต่เพียงพูดปลอบใจพวกเขาว่า “อาป้ามีกำลังใจดี ไม่เป็นอะไรมากหรอก!”... (แต่ จริง ๆ แล้วผมก็ปลอบใจตัวเองด้วย) แต่ลูก ๆ ของผมแต่ละคนกลับห่วงใยผมเป็นอย่างมาก เพราะรู้ ถึงขั้นตอนของการรักษาทางการแพทย์ที่มีความเสี่ยงสูง ขณะที่ชีวิตผมกำลังเผชิญหน้ากับความตายอยู่ นั้นเอง ลูกชายของผมซึ่งเป็นแพทย์และเป็นคริสเตียนได้พาพี่น้องคริสเตียนบางคนไปเยี่ยมผมที่ โรงพยาบาล พวกเขาได้หนุนใจและอธิษฐานทูลขอให้พระเจ้าทรงช่วยเหลือผม นี่เป็นโอกาสแรกที่ผม ได้สัมผัสเรื่องราวของพระเจ้า ซึ่งหลังจากที่พวกเขาอธิษฐานเพื่อผมแล้วทำให้ผมสบายใจขึ้นอย่างมาก

ถึงแม้ขณะนั้นผมยังไม่เข้าใจสิ่งใดก็ตาม คตินั้นเป็นคตินแรกที่ผมได้นอนหลับอย่างสนิทที่สุดนับตั้งแต่พักอยู่ในโรงพยาบาล

การตัดสินใจครั้งสำคัญที่สุดในชีวิต

เมื่อกำลังใกล้วันที่ถูกกำหนดให้มีการทำการผ่าตัด ทางโรงพยาบาลก็ได้จัดเตรียมทีมคุณหมอและอุปกรณ์ต่าง ๆ ส่วนผมได้มีโอกาสนั่งคิดถึงชีวิต... ขณะที่รอการผ่าตัด น้องชายของผมได้ให้ผมและลูก ๆ ของผมช่วยกันตัดสินใจครั้งสำคัญที่สุดในชีวิตของผม...

“ผ่าหรือไม่ผ่า”... ผมเฝ้าถามตัวเอง เพราะผมยังสองจิตสองใจอยู่ เวลานั้นผมรู้เพียงว่าขั้นตอนการผ่าตัดนั้นสลับซับซ้อนและอันตรายมาก... เมื่อผมยังไม่มีคำตอบที่ชัดเจน ลูกชายของผมที่เป็นคริสเตียนได้มีการเรียกประชุมพี่น้องทั้งหมดมาให้มาประชุมร่วมกันและประเมินผลดีและผลเสียในการผ่าตัดครั้งนี้ในที่สุดพวกลูก ๆ จึงตัดสินใจลงคะแนนเสียงกัน ซึ่งผลการตัดสินใจของลูก ๆ ออกมาเป็นบทสรุปว่า ควรทำการผ่าตัด 5 เสียง และไม่ผ่าตัด 5 เสียง พวกเขาจึงได้มาบอกให้ผมทราบถึงผลการตัดสินใจ และให้ผมตัดสินใจเองครั้งสุดท้ายว่าจะผ่าหรือไม่... เวลานั้นผมคิดถึงพระเจ้า ถึงแม้ขณะนั้นผมจะไม่รู้เรื่องของพระองค์มากนักและผมก็ตัดสินใจว่า “ไม่ผ่า” ความรู้สึกสบายใจได้เข้ามาแทนที่ความวิตกกังวล...

ในเช้าวันต่อมา ผมจึงได้แจ้งกับแพทย์ที่ทำการตรวจรักษาผมว่า ผมตัดสินใจยกเลิกการผ่าตัดและจะกลับไปรักษาตัวเองต่อที่บ้าน ทางแพทย์ก็อนุญาตตามที่ผมต้องการหลังจากออกจากโรงพยาบาลได้ 2 วัน ลูกชายก็ได้ชวนผมไปคริสตจักร ผมก็ตอบตกลงทันที... เมื่อผมมาถึงคริสตจักรก็พบว่าคนที่นั่นรู้เรื่องราวของผม จึงเข้ามาทักทายผมด้วยใบหน้าที่ยิ้มแย้ม และบอกว่าอธิษฐานเพื่อสำหรับสุขภาพของผมเสมอ ในวันนั้นผมได้รู้จักพระเจ้าผู้ทรงสร้างผมมากขึ้น ผมได้รู้แล้วว่าชีวิตของมนุษย์ไม่ได้เกิดขึ้นเอง แต่มีพระเจ้าเป็นผู้สร้าง ซึ่งพระองค์ประสงค์ให้มนุษย์นั้นเชื่อฟังพระองค์ แต่มนุษย์เรากลับปฏิเสธพระเจ้าและไม่เชื่อฟังพระองค์ ทั้งยังหันไปทำความคิดบาปหลายอย่าง ชีวิตของมนุษย์จึงต้องพบกับปัญหาและสิ่งเลวร้ายต่าง ๆ มากมาย มนุษย์ต้องทำงานอย่างหนักเพื่อที่จะอยู่รอด ต้องดิ้นรนเพื่อได้มาซึ่งความสุข แต่กระนั้นมนุษย์ก็ไม่สามารถที่จะพบกับความสุขที่แท้จริงในชีวิตได้เลย ยิ่งกว่านั้นก็คือเมื่อมนุษย์เราจากโลกนี้ไป ก็จะต้องไปรับการพิพากษาโทษความผิดบาปจากพระเจ้าตามการกระทำของแต่ละคนและในที่สุดก็จะต้องทุกข์ทรมานในบึงไฟนรก... แต่พระเจ้าทรงรักมนุษย์ พระองค์ไม่ยอมให้มนุษย์ต้องพบกับจุดจบที่น่ากลัวเช่นนี้เลย ดังนั้นเมื่อประมาณ 2,000 ปีที่แล้ว พระองค์จึงได้ทรงส่งพระเยซูคริสต์ซึ่งเป็นพระบุตรองค์เดียวของพระองค์เข้ามาในโลกเพื่อช่วยมนุษย์ให้พ้นจากโทษบาป... ผมได้รู้ว่าพระเยซูไม่ได้มาเพื่อการอย่างอื่น แต่เหตุผลเดียวที่พระองค์เข้ามาในโลกก็เพื่อมาตายบนไม้กางเขนเพื่อไถ่บาปให้แก่มนุษย์เรา และนำชีวิตของมนุษย์เรากลับไปสู่พระหัตถ์แห่งความรักของพระ

เจ้า ดังนั้นหากผู้ใดที่ยอมรับว่าตนเองเป็นคนผิดคนบาป และหันกลับมาพึ่งในพระเยซูคริสต์ พระองค์ก็จะเป็นผู้รับโทษบาปแทนเขา เขาจึงพ้นจากโทษบาปทันที และพระองค์ยังสัญญาว่า จะให้เขาได้อยู่กับพระองค์ในสวรรค์หลังจากที่เขาจากโลกนี้ไป เมื่อผมได้รู้เช่นนี้ ผมจึงได้สารภาพความผิดบาปและได้ตัดสินใจต้อนรับพระเยซูคริสต์ให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยหรือรอดในชีวิตของผม ทั้งยังได้มอบสิทธิ์ในชีวิตของผมให้พระองค์เป็นผู้ดูแล ต่อไปนี้ชีวิตข้างหน้าของผมจะดีจะร้าย จะเป็นจะตาย ผมก็ไม่กลัวอีกต่อไป เพราะผมรู้ว่าสถานที่ที่ผมจะได้อยู่อย่างถาวรนั่นคือที่ใด ผมมีความหวังแล้ว... เวลาที่ความชื่นชมยินดีและสันติสุขที่มาจากพระเจ้าได้หลั่งไหลเข้ามาสู่ชีวิตของผมอย่างเปี่ยมล้น ผมรู้ว่าการตัดสินใจในการเชื่อพระเจ้าของผมนี้ เป็นการตัดสินใจที่ถูกต้องและดีที่สุดในชีวิตของผม และผมขอบคุณพระเจ้าในการเจ็บป่วยครั้งนี้ เพราะทำให้ผมมีโอกาสได้รู้จักกับพระเจ้าที่ให้อภัยในความผิดบาปของผม และยังเมตตาให้ผมมีชีวิตจนถึงวันนี้ เพื่อที่จะผมจะได้บอกถึงความรักของพระองค์แก่คนอื่น ๆ... ท่านทราบไหมว่า คณะแพทย์ที่เชี่ยวชาญโรคนี้ที่ได้ทำการวินิจฉัยโรคของผม รวมทั้งในครอบครัวที่ใกล้ชิดของผมเองก็มีแพทย์อยู่หลายคน ต่างมีความเห็นว่าอาการของผมนี้ถ้าไม่ทำการผ่าตัดอาจมีชีวิตอยู่ได้แค่ 1-2 สัปดาห์หรืออย่างมากก็เพียง 1 เดือนเท่านั้น แต่เพราะพระคุณของพระเจ้าที่เมตตาต่อผม ทำให้ผมยังมีชีวิตที่ยืนยาวมาจนถึงบัดนี้ซึ่งก็ผ่านมา 2 ปีแล้วผมเชื่อว่าพระเจ้าทรงควบคุมโรคนี้ไว้ ซึ่งถ้าหากจะกำเริบขึ้นมาอีกผมก็ขออน้อมรับสิ่งที่พระองค์ทรงอนุญาตให้เกิดขึ้น ผมรู้แล้วว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ที่ประทานชีวิตและลมหายใจให้กับมนุษย์เรา ดังนั้นจึงมีแต่พระองค์เดียวเท่านั้นที่มีสิทธิ์ชี้ขาดว่า ผมจะมีชีวิตอีกยาวนานเท่าไร ผมพร้อมอยู่เสมอ ไม่ว่าพระองค์จะให้ผมมีชีวิตอยู่ในวันนี้ หรือวันพรุ่งนี้พระองค์จะให้ผมจากโลกนี้ไป ผมก็ไม่กลัวอีกต่อไปแล้วเพราะผมรู้แล้วว่าใครเป็นผู้นำทางชีวิตของผม และผมมั่นใจอย่าง 100% ว่าถ้าผมต้องจากโลกนี้ไป ผมก็จะได้ไปอยู่สวรรค์กับพระเจ้าผู้ทรงสร้างชีวิตของผมเป็นนิรันดร์...

ผู้อ่านที่รัก...หลายคนคิดว่าเมื่อมาหาพระเจ้าแล้วโรคร้ายต้องหายแน่นอน แต่ความจริงแล้วอาจไม่ใช่เช่นนั้น เพราะคนที่เชื่อพระเจ้าอย่างแท้จริงนั้น เขาจะมอบชีวิตของเขาให้อยู่ภายใต้สิทธิ์ของพระองค์ ต่อไปนี้ชีวิตจะเป็นเช่นไรก็ขึ้นอยู่กับพระองค์ แต่สิ่งที่เขาที่จะได้รับจากพระองค์ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีกว่า การหายจากโรคร้ายทางร่างกายก็คือ การได้รู้จักความรักของพระเจ้า ได้รับการอภัยโทษความผิดบาป และได้มีส่วนในแผ่นดินสวรรค์ของพระองค์... วันนี้ถ้าท่านเป็นคนหนึ่งที่กำลังต่อสู้กับความผิดบาป หรือกำลังเผชิญกับสิ่งที่เลวร้าย ซึ่งท่านไม่สามารถที่จะควบคุมหรือเอาชนะมันได้ หรือถ้าหากท่านเป็นคนหนึ่งที่กำลังกังวลกับวันพรุ่งนี้ ขอเชิญท่านกลับมาหาพระเจ้า เพราะพระองค์ทรงรักท่าน จนได้ประทานพระเยซูคริสต์ให้มาเป็นผู้ช่วยท่านให้รอดจากความผิดบาป พระองค์เป็นผู้ที่สามารถช่วยให้

ท่านเผชิญกับสิ่งต่าง ๆ ในวันพรุ่งนี้ และพระองค์ปรารถนาที่จะให้ท่านได้อยู่ในแผ่นดินสวรรค์กับพระองค์ตลอดไป

ถ้าท่านปรารถนาที่จะหันกลับมาหาพระเจ้า ขอให้ท่านอธิษฐานทูลต่อพระองค์ดังนี้... “ข้าแต่พระเจ้า... ข้าพระองค์ได้ทราบแล้วว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ประทานชีวิตให้แก่ข้าพระองค์แต่ข้าพระองค์กลับปฏิเสธพระองค์และได้ทำความผิดบาปมากมายขอพระองค์ที่ทรงให้พระเยซูคริสต์มารับโทษความผิดบาปแทนข้าพระองค์บนไม้กางเขนแล้ว ข้าพระองค์ขอเชื่อฟังในพระองค์และขอทรงช่วยให้ข้าพระองค์มีกำลังที่จะเผชิญกับวันพรุ่งนี้ต่อไปอธิษฐานทูลขอให้พระนามของพระเยซูคริสต์เจ้า อามิน”...

ถ้าท่านได้ทูลต่อพระองค์ด้วยความจริงใจแล้ว ก็ขอให้มั่นใจเถิดว่า พระเจ้าได้ทรงอภัยโทษบาปให้แก่ท่านแล้วอย่างแน่นอน และพระองค์จะทรงดูแลชีวิตของท่านตลอดไป... ท่านสามารถที่จะติดต่อเพื่อขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมฟรี เพียงแต่เขียนชื่อที่อยู่ให้ชัดเจน แล้วส่งไปยังที่อยู่ด้านล่างในใบตัดสินใจ

ใบตัดลินใจ

ข้าพเจ้าได้อ่าน “มีใครเข้าใจฉันบ้าง?” เสร็จแล้ว

ข้าพเจ้ายินดีต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของข้าพเจ้า

ข้าพเจ้าสนใจอยากทราบเรื่องมากกว่านี้ โปรดส่งหนังสือให้ข้าพเจ้าเพิ่มเติม

โปรดส่งบทเรียนทางไปรษณีย์ให้ข้าพเจ้าฟรี

ข้าพเจ้าอยากให้ท่านไปเยี่ยมบ้าน

ข้าพเจ้าสนใจอยากจะทำส่วนร่วมกับสภามิชนพระเจ้าที่คริสตจักร

(โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ใน แล้วส่งใบตัดลินใจนี้ไปยังเราตามที่อยู่ด้านล่างนี้)

ชื่อและนามสกุล.....

อายุ..... บ้านเลขที่.....

ซอย(ตรอก)..... ถนน.....

หมู่บ้าน..... ตำบล.....

อำเภอ..... จังหวัด.....

รหัส..... โทรศัพท์.....

คิดเสมอไป

สนใจติดต่อซื้อใบปลิว

จัดทำโดย : ศูนย์ส่งเสริมการประกาศในกลุ่มคริสตจักร CCMA 117/117 ซ.ชาตะผดุง 15
 ถ.ชาตะผดุง อ.เมือง จ.ขอนแก่น 40000 โทร.043-228-969 Fax 043-225-861

ผู้เขียน : นิกธ สัทธิจิรียาภรณ์ www.ccmathai.org e-mail:vdo@thaimail.com